

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24Co/49/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117219878
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117219878.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Martina Barana, v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému C. G., U.. XX.XX.XXXX, F. R. W. XXXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie 372,47,- Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 15Csp/207/2017-92 zo dňa 30. novembra 2017, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku II. a III..
- II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 20,47 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 07.10.2017 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Náhradu trov konania stranám sporu n e p r i z n á v a.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 52, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54, § 451, § 107, § 517 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 708 ods. 1, 2, § 710 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 1 ods. 2, § 5 ods. 1, § 4 ods. 1, § 10 ods. 1, § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, §5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 251, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou dňa 21.08.2017 domáhal, aby zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 372,47,- Eur s úrokom vo výške 28% z dlžnej sumy od 19.07.2017 do zaplatenia a náhradu trov konania, a to z dôvodu porušenia zmluvy žalovaným. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 25.11.2013 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, predmetom ktorej bola Zmluva o zriadení osobného účtu, Zmluva o vydaní a používaní bankomatovej karty Maestro s výškou limitu 1.000,- Eur, Zmluva o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva a Žiadosť o špecifikáciu služby SMS notifikáciou. Podľa posledného bankového výpisu ku dňu 18.07.2017 bol vykonaný bezhotovostný prevod dlhu klienta vo výške 372,47,- Eur. Podľa predložených výpisov je žalovaný v prečerpaní účtu od 11/2014 až do 01.01.2016, kedy banka výšku limitu povoleného prečerpania zmenila na 0,- Eur, pričom

k 01.01.2016 predstavoval účtovný zostatok -193,16,- Eur. Následná banka žalovanému účtovala už len úroky a poplatky až do výšky žalovanej sumy.

4. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že zmluva uzavretá medzi stranami sporu je neobsahuje zákonom vyžadované obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w) ZoSÚ. V konečnom dôsledku ani nie je zrejmé, či medzi stranami sporu bola uzavretá aj Zmluva o povolenom prečerpaní, uvedené vyplýva len z výpisu z účtu, kde sa uvádza, že výška povoleného prečerpania je 100,- Eur. Keďže však Zmluva o povolenom prečerpaní súdu predložená nebola, existencia takéhoto právneho úkonu nie je preukázaná, nároky žalobcu môžu vyplývať len z nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobca taktiež nepreukázal ani dojednania zaväzujúce spotrebiteľa platiť úroky a poplatky, ktoré boli vykonané na ľarchu účtu žalovaného. Od spotrebiteľa nemôže dodávateľ vyžadovať poplatky, úroky, ktoré nie sú v zmluve individuálne dojednané. Súd aj bez návrhu prihliadal na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie jeho nároku vrátane jeho premlčania a dospel k záveru, že nárok žalobcu sa premlčal v subjektívnej dvojročnej premlčacej lehote vo vzťahu k debetným operáciám dva roky pred podaním žaloby, teda pred dátumom 21.08.2015. PO uvedenom dátume existuje len jedna debetná účtovná transakcia - splátka úveru vo výške 20,47,- Eur, ktorú vyhodnotil v tejto časti ako opodstatnenú. Súd preto zaviazal žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 20,47,- Eur so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5% a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Súd nepriznal zákonný úrok z omeškania splatný v súlade so žalobou, pretože žalobca relevantným spôsobom súdu nepreukázal, že žalovaného na úhradu dlžnej sumy vyzýval. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca bol v konaní prevažne neúspešný, preto na náhradu trov konania nemá nárok a úspešnému žalovanému trovy konania preukázateľne nevznikli.

5. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to proti výroku II. rozsudku. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Namietal, že v prípade ak súd nemal za dostatočne preukázané uzatvorenie písomnej dohody o povolenom prečerpaní, má za to, že prečerpanie na účte musel správne právne vyhodnotiť ako prečerpanie v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukázal na to, že zákon o platobných službách výslovne neustanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. Taktiež poukázal aj na rozhodnutie Súdneho dvora C-42/15 z 09.11.2016, z čoho vyplýva, že ani náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemusia byť nevyhnutne v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach alebo v sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Vo vzťahu k premlčaniu uviedol, že nárok žalobcu nie je premlčaný ani len v časti, pretože žalobou si uplatnil prekročenie, ktoré vzniklo na účte až po uvedenom dátume. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca si zároveň uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

6. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p., preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

9. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 25.11.2013 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, predmetom ktorej bolo zriadenie osobného účtu žalovanému, vydanie platobnej karty Maestro s denným limitom PK 1.000,- Eur, zriadenie služieb EB ku všetkým účtom a produktom majiteľa účtu s klientskym číslom 889541 a zriadenie služby SMS notifikácia k zriadenému účtu. Súčasťou zmluvy boli aj na samostatne vyhotovené Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s. s účinnosťou od 01.10.2013 a od 01.08.2017, taktiež sa v

spise nachádzal sadzobník poplatkov s účinnosťou od 01.08.2017. Z výpisov z účtu žalovaného vyplýva, že dňa 18.07.2017 bol vykonaný bezhotovostný prevod vo výške 372,47,- Eur.

10. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa ustanovenia § 2 písm. a) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

12. Podľa ustanovenia § 2 písm. b) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa ustanovenia § 2 písm. e) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

14. Podľa ustanovenia § 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

15. Podľa ustanovenia § 10 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti: a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w), b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške, c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

16. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. c) Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1.

17. V predmetnej veci súd prvej inštancie správne aplikoval na predmetný vzťah ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa ochrany spotrebiteľa ako aj ustanovenia ZoSÚ. Zmluva o zriadení vkladového účtu je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, v ktorej vystupuje žalobca v postavení dodávateľa v rámci predmetu svojej obchodnej podnikateľskej činnosti a žalovaný v postavení spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Na predmetnú zmluvu je preto potrebné aplikovať prednostne ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách.

18. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 25.11.2013 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným túto charakteristiku spĺňa. Súd prvej inštancie preto správne vec právne posúdil, keď na predmetný prípad aplikoval predovšetkým ustanovenia na ochranu spotrebiteľa. Odvolací súd poukazuje aj na to, že žalobca v podanom odvolaní nenamietal spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy.

19. Odvolací súd rešpektujúc výklad Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, v zmysle ktorého článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice, sa má vykladať v tom zmysle, že: zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne, alebo na inom trvalom nosiči, poznamenáva, že aj napriek tejto skutočnosti musí byť zachovaná požiadavka dobrej viery v záväzkovo-právnom vzťahu. V tomto smere odvolací

súd pripomína závery Ústavného súdu Českej republiky vo veci sp. zn. I ÚS 3512/11 cit.: „Je třeba zdůraznit, že obchodní podmínky ve spotřebitelských smlouvách na rozdíl třeba od obchodních smluv mají sloužit především k tomu, aby nebylo nezbytné do každé smlouvy přepisovat ujednání technického a vysvětlujícího charakteru. Naopak nesmějí sloužit k tomu, aby do nich v často nepřehledné, složité formulované a malým písmem psané formě skryl dodavatel ujednání, která jsou pro spotřebitele nevýhodná a o kterých předpokládá, že pozornosti spotřebitele nejspíše uniknou (například rozhodčí doložka nebo ujednání o smluvní pokutě). Pokud tak i přesto dodavatel učiní, nepočíná si v právním vztahu poctivě a takovému jednání nelze přiznat právní ochranu.“

20. Podľa názoru odvolacieho súdu, ak banka uvedie podstatné obsahové náležitosti (výška úrokovej sadzby počas doby prekročenia) len rámci rozsiahlych, pre priemerného spotrebiteľa na porozumenie náročných, všeobecných obchodných podmienok, takéto hodnotenie nemožno hodnotiť inak ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. V tejto súvislosti odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/113/2015 zo dňa 15.10.2015 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/10/2016 zo dňa 24.11.2016, ktorými bola zmluvná podmienka v totožnom znení určená za neprijateľnú. Vzhľadom na to bolo povinnosťou žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj uplatňovania nárokov z nej vychádzajúcich. Uvedené konanie žalobcu nemožno nazvať inak ako hrubo odporujúce dobrým mravom, ktorému nemožno priznať právnu ochranu.

21. Odvolací súd vo vzťahu k výške úroku a poplatkov uvádza, že žalobca nepreukázal, že by všeobecné obchodné podmienky, na ktoré sa vo svojej žalobe odvoláva a z ktorých odvíja svoj nárok na zaplatenie poplatkov a úrokov boli k zmluve pripojené, alebo že boli žalovanému známe. Žalobca nepreukázal platné individuálne dojednanie úroku vo výške 28% za nepovolené prečerpanie účtu v spotrebiteľskej zmluve a ani v listine, ktorá by bola spojená so zmluvou o osobnom účte a že žalovaný ako spotrebiteľ bol s ňou preukázateľne oboznámený. Súd prvej inštancie preto rozhodol správne, keď žalobcovi nepriznal zákonný úrok z omeškania splatný v súlade so žalobou.

22. Ako už správne konštatoval súd prvej inštancie žalobca v konaní nepredložil žiadnu písomnú formu Zmluvy o povolenom prečerpaní, z ktorej by jeho nároky boli preukázané, preto sa žalobca mohol domáhať len nárokov z bezdôvodného obohatenia. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie bolo platné a účinné ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, preto súd prvej inštancie správne prihliadal aj ex offo na možné premlčanie nároku žalobcu a ako už správne konštatoval súd prvej inštancie vzhľadom k jednotlivým úverovým transakciám, tieto sú premlčané s výnimkou úverovej transakcie zo dňa 16.09.2015 vo výške 20.47,- Eur.

23. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

24. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdzuje.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 262 ods. 2 C.s.p.. Keďže žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania žalovanému v plnom rozsahu.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).